
[Dnia 21 kwietnia 1992 r. w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego...]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 35/3-4, 3-4

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dnia 21 kwietnia 1992 r., w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego, niespodziewanie odszedł od nas na zawsze nasz Kolega

ks. prof. dr hab. EDWARD SZTAFROWSKI.

Był kapłanem diecezji kieleckiej, ściśle związanym z Wydziałem Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie, gdzie zajmował stanowisko profesora zwyczajnego i kierownika Katedry Socjologii Prawa Kościelnego.

Z zamiłowaniem i poświęceniem oddawał się pracy naukowo-dydaktycznej. Wykształcił wielu magistrów i doktorów prawa kanonicznego. Był cenionym i lubianym zarówno przez nauczycieli akademickich, jak i studentów. Jego pogodne usposobienie udzielało się wszystkim, którzy się z Nim zetknęli.

Jako kanonista był pisarzem płodnym. Wiele sił i zdrowia poświęcił dziełu swojego życia, jakim było „Posoborowe prawodawstwo kościelne”. Ta dwunastotomowa publikacja spełniła ważną rolę dydaktyczną, przyczyniając się do upowszechnienia źródeł posoborowego prawa kanonicznego. Publikował komentarze kanonistyczne dla studentów i duchowieństwa. Nie wszystkie zamierzenia zdążył zrealizować. Ale to, co zrobił, zapewnia Mu trwałe miejsce w kanonistyce polskiej.

Angażował się w prace dla dobra Kościoła w Polsce. Aktywnie uczestniczył w pracach przygotowawczych do II Synodu Plenarnego jako przewodniczący Komisji Upowszechniania Prawa Kanonicznego.

Postawę społeczną przejawiał jako wybrany członek Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Był członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Kanonistów.

Ostatnią posługę, zgromadzeni pod przewodnictwem JEm. Księdza Kardynała Prymasa Polski, oddaliśmy śp. Edwardowi w dniu 24 kwietnia 1992 r. w Kielcach.

Ufamy, że Ten, który obwieścił światu: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11, 25), wejrzał na ziemskie życie śp. Edwarda — życie wypełnione apostołatem naukowym oraz wiarą chrześcijanina i kapłana — i dał Mu udział w uczcie Swojego Królestwa.

**Wydział Prawa Kanonicznego
Akademii Teologii Katolickiej
w Warszawie**